

N:o 167.

Af herr **C. Wallis**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående understöd åt äldre barnmorskor.

I Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen den 11 mars 1904 angående beredande af ålderdomsunderstöd åt barnmorskor finnes anfördt, att medicinalstyrelsen i sitt i frågan afgifna utlåtande yttrat att, hvad beträffade de barnmorskor, som vid pensionsanstaltens upprättande fyllt 50 år, större svårigheter mötte att ordna deras pensionering. Det hade emellertid under denna frågas föregående behandling erkänts, att det icke skulle vara staten värdigt, att, om yngre barnmorskor bereddes förmåner att på ålderdomen komma i åtnjutande af pension, deras vidare nu ålderstigna och förtjanta ämbetssysstrar skulle helt och hållet uteslutas från dylika förmåner. Med anledning häraf framställer medicinalstyrelsen i sitt utlåtande ett förslag till beredande af ålderdomsunderstöd åt sådana äldre ålderstigna barnmorskor, hvilket förslag dock Kongl. Maj:t på följande grunder ej ansåg sig kunna framlägga för Riksdagen: »hvad slutligen angår de barnmorskor, som vid den tid, då anstalten träder i verksamhet, redan uppnått en ålder af 50 år, har af medicinalstyrelsen ifrågasatts, att äfven dessa skulle komma i åtnjutande af ålderdomsunderstöd. Då emellertid de bidrag till pensioneringen, som från denna åldersgrupp komme att utgå, blefve synnerligen obetydliga — de som redan uppnått pensionsåldern, komme tydligen att icke lämna några bidrag alls — skulle denna pensionering till allra största delen och i många fall helt och hållet drabba statsverket. Att statsverket på detta sätt skulle så godt som ensam åtaga sig pensioneringen af kommunala tjänsteinnehafvare, kan jag icke anse annat än principiellt oriktigt, och

huru önskvärdt jag än anser det skulle vara, att äfven åt dessa öfveråriga barnmorskor kunde beredas ålderdomsunderstöd, finner jag mig dock af anfördt skäl icke kunna tillstyrka anvisande af statsmedel för detta ändamål.»

Att medicinalstyrelsens förslag icke kunde anses ändamålsenligt utesluter naturligtvis icke, att andra fullt ändamålsenliga förslag i samma syfte möjligen kunna framställas. Och då alla torde kunna instämma med medicinalstyrelsen och Kungl. Maj:t i erkännandet af det behjärtansvärda i att söka bereda ett understöd på gamla och orkeslösa dagar åt dessa kvinnor, som i lång tid utöfvat ett samhällsnyttigt och ansvarsfullt men föga inkomstbringande yrke, vågar jag hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, om och i hvad mån ålderdomsunderstöd kunde beredas åt barnmorskor, som vid den tid barnmorskepensionsanstalten trädde i kraft fyllt 50 år, och, i den händelse utredningen därtill gifver anledning, med framställning i ärendet till Riksdagen inkomma.

Stockholm den 28 januari 1905.

Curt Wallis.
